

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: KŽ-20/2026-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Zagrebu, kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sudaca Gordane Mihele Grahovac kao predsjednice vijeća te Željke Skomeršić i Jasne Smiljanić kao članica vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Gordane Banušić, u kaznenom predmetu protiv optuženog Antona Krluka, zbog kaznenog djela iz članka 227. stavak 1. i 2. Kaznenog zakona (Narodne novine br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21 i 114/23 – dalje u tekstu: KZ/11), odlučujući o žalbi optuženika podnesenoj protiv presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu broj K-1120/2025 od 7. listopada 2025., u sjednici vijeća održanoj 25. kolovoza 2026.,

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba optuženog Antona Krluka kao neosnovana te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, na temelju članka 544. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine broj 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19, 80/22, 36/24 i 72/25 – dalje u tekstu: ZKP) presuda s kaznenim nalogom od 26. siječnja 2023. stavljena je van snage.

1.1. Istom je presudom optuženi Anton Krluk proglašen krivim zbog kaznenog djela izazivanja prometne nesreće u cestovnom prometu iz članka 227. stavak 1. i 2. KZ/11 te je na temelju članka 227. stavak 2. KZ/11 osuđen na kaznu zatvora u trajanju devet mjeseci, a na temelju članka 56. KZ/11 izrečena mu je uvjetna osuda pa se izrečena kazna zatvora neće izvršiti ukoliko optuženik u roku dvije godine ne počini novo kazneno djelo.

1.2. Na temelju članka 148. stavak 1. u vezi članka 145. stavak 2. točka 1. i 6. ZKP optuženik je dužan naknaditi troškove kaznenog postupka u iznosu 600,00 (šesto) eura.

2. Protiv te presude žalbu je podnio optuženi Anton Krluk po branitelju Filipu Žaperu odvjetniku u Zagrebu, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da drugostupanjski sud prihvati žalbu i preinači pobijanu presudu na način da optuženika oslobodi optužbe.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Na temelju članka 474. stavak 1. ZKP spis je prije dostave sutkinji izvjestiteljici dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Zagrebu.

5. Nitko od stranaka nije zahtijevao da bude izvješten o sjednici, niti je drugostupanjski sud u smislu članka 475. stavak 1. ZKP ocijenio da bi njihova prisutnost bila korisna za razjašnjenje stvari.

6. Žalba optuženika nije osnovana.

7. Drugostupanjski sud je ispitao pobijanu presudu u smislu članka 476. stavka 1. ZKP te utvrdio da nisu ostvarene povrede na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

8. Pobijajući pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, optuženik smatra da je prvostupanjski sud temeljeći presudu na iskazu svjedoka Marija Živića i prometnom vještačenju, pogrešno ocijenio sadržaj i značaj navedenih dokaza i na taj način donio pogrešan zaključak o kaznenoj odgovornosti optuženika. U tom pravcu ukazuje na sadržaj iskaza svjedoka Marija Živića te zaključak suda utemeljen na nalazu i mišljenju prometne vještakinje Sanje Krajinović kako je oštećenica provela 3,08 sekundi na aktivnom dijelu kolnika prije početka kretanja osobnog vozila optuženika unatrag, pa da mu je za to vrijeme predstavljala potencijalnu opasnost te da nije bilo prepreka koje bi smanjivale mogućnost njezinog uočavanja s obzirom na to da je vozilo optuženika bilo zaustavljeno na kolniku u trenutku njenog stupanja na aktivni dio kolnika. Međutim, optuženik smatra da je takvo zaključivanje pogrešno iz dva razloga. Prvim prigovorom ističe kako o tome gdje se nalazilo vozilo optuženika i je li bilo zaustavljeno kada je pješakinja stupila na kolnik, vještakinja nije mogla odrediti osim procjenom vjerojatnosti i stoga se ne može prihvatiti kao dokazana činjenica da je oštećenica stupila na kolnik u trenutku kada je vozilo optuženika još uvijek bilo zaustavljeno. Drugi prigovor odnosi se na ocjenu prvostupanjskog suda kojom u cijelosti prihvaća obranu optuženika da je obavio sve provjere iza i oko sebe prije pokretanja vozila unazad, koja je u suprotnosti sa nalazom i mišljenjem vještakinje za promet u tome dijelu, ali taj navod obrane nije koristio, niti je ponudio razloge zbog kojih ga nije uzeo u obzir prilikom donošenja presude. Optuženik ujedno skreće pozornost na utvrđenje vještakinje kako u trenutku pokretanja vozila iz zaustavnog položaja optuženik najvjerojatnije nije mogao uočiti pješakinju koja je u tom trenutku bila udaljena 0,8 metara od lijeve bočne strane vozila. Prvostupanjski sud je izrazio stav da je upravo trenutak pokretanja vozila iz zaustavljenog položaja unatrag, a oštećenica se već nalazila na kolniku, bio trenutak propuštanja pozornosti pažnje na oštećenu, koja se ondje nalazila. Ovakvo utvrđenje

suda je prema stavu žalitelja u suprotnosti s prihvaćenom obranom optuženika te utvrđenjima vještaka. Prometno vještačenje obavljeno je bez ikakvih materijalnih tragova, tako da se temelji samo na procijenjenoj naletnoj brzini na oštećenicu sukladno oštećenjima na vozilu i prosječnim performansama vozila, kao i nekakvoj prosječnoj brzini kretanja oštećene. Svjedok Marijo Živić koji je iskazao da je oštećenica naglo skrenula ulijevo, nije naveo da je ona bila na kolniku u trenutku dok je vozilo optuženika bilo zaustavljeno, već da se nalazila u mrtvom kutu i da je bilo jasno da nije bila uočljiva za optuženika, optuženik je u svojoj obrani naveo kako je prije pokretanja vozila unatrag provjerio sve kutove i da nije bilo nikoga tko bi predstavljao opasnost na kolniku, a vještakinja za promet je iskazala kako se pješakinja prilikom opisanog kretanja najvjerojatnije nalazila u tzv. mrtvom kutu optuženika. Dakle, optuženik je u najmanju ruku bio u neotklonjivoj zabludi o tome da se nitko ne nalazi na kolniku prije pokretanja vozila unazad. Stoga se prije započinjanja radnje vožnje unazad (članak 43. stavak 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama – dalje u tekstu: ZSPC), uvjerio da to može bez opasnosti za druge sudionike u prometu.

9. Međutim, ocjena je drugostupanjskog suda da je prvostupanjski sud svojom pažljivom i sveobuhvatnom analizom svakog dokaza zasebno te njihovom međusobnom usporedbom, ispravno zaključio da je dokazano da je optuženik počinio kazneno djelo upravo na način kako mu je to stavljeno na teret, te da zaključci toga suda istaknutim žalbenim prigovorima nisu dovedeni u sumnju.

10. Ovdje treba krenuti od toga da se sukus činjeničnih utvrđenja s obzirom na predmet optužbe odnosi na kršenje blanketne norme iz članka 43. stavak 1. i 2. ZSPC prema kojoj je optuženik prije započinjanja obavljanja radnje vožnje unatrag, bio dužan uvjeriti se da to može učiniti bez opasnosti za druge sudionike u prometu, vodeći pritom računa o položaju svoga vozila te o smjeru i brzini kretanja.

10.1. Prvostupanjski sud je posve pravilnom ocjenom iskaza svjedoka Marija Žilića, dovedenog u vezu s ostalim provedenim dokazima, posebice rezultatima prometnog i sudsko-medicinskog vještačenja koji se nadovezuju na materijalne dokaze, ispravno zaključio da je optuženik kršenjem citiranog blanketnog propisa počinio kazneno djelo.

11. Što se tiče mogućnosti izbjegavanja prometne nesreće, odnosno naleta na oštećenicu, prometnim vještačenjem je utvrđeno da, iako tijekom očevida nisu zabilježeni tragovi, iz dostavljene dokumentacije proizlazi da je vozilo kojim je upravljao optuženik iz zaustavljenog položaja ubrzalo do brzine od oko 12 km/h koju je imao u trenutku naleta, kao i da je brzina kretanja oštećenice u dobi 73 godine, bila 0,78 metara u sekundi, tako da se ona nalazila na dijelu kolnika 3,08 sekundi prije početka kretanja osobnog vozila optuženika unatrag, dok je u trenutku kada je osobno vozilo optuženika započelo kretanje unatrag, bila udaljena oko 0,8 m od lijeve bočne strane vozila. Točno je da u trenutku pokretanja vozila optuženik najvjerojatnije nije mogao uočiti oštećenicu, međutim ona mu je najvjerojatnije bila vidljiva tijekom prelaska kolnika u vremenu od minimalno 2,8 sekundi prije naleta, iz čega slijedi da je prometna nesreća mogla biti izbjegnuta da je optuženik pravovremeno uočio kretanje oštećenice i propustio ju, kao i da ju je optuženik uočio u periodu od 0,35 sekundi do 0,73 sekundi nakon započinjanja radnje kretanja unatrag, te reagirao intenzivnim kočenjem s

usporenjem od 5,5 metara u sekundi u kojem slučaju bi se zaustavio do mjesta naleta. Naime, oštećenica kao osoba starija od 70 godina koja je tada opterećena vrećicama u obje ruke, mogla se kretati brzinom od 2,8 km/h, što znači da bi od ruba kolnika do najvjerojatnijeg mjesta naleta na kolniku provela oko 3 sekunde.

12. Kad se uzme u obzir sadržaj blanketne norme, kao i utvrđenje prvostupanjskog suda da je oštećenica provela oko 3,08 sekundi na aktivnom dijelu kolnika i to prije početka kretanja vozila optuženika unatrag i kroz to vrijeme predstavljala potencijalnu opasnost za optuženika, pri čemu nije bilo prepreka koje bi smanjivale mogućnost njezinog uočavanja jer je vozilo optuženika bilo zaustavljeno na kolniku u trenutku stupanja oštećenice na aktivni dio kolnika, tada i po stavu drugostupanjskog suda, budući da je oštećenica bila vidljiva optuženiku tijekom prelaska kolnika minimalno 2,8 sekundi prije naleta, pravilan je zaključak o kršenju članka 43. stavak 1. i 2. ZSPC jer se optuženik evidentno prije poduzimanja radnje kretanja vozilom unatrag, nije uvjerio da to može učiniti bez opasnosti za druge sudionike u prometu.

12.1. Iako je prvostupanjski sud propustio ocijeniti da je jedan dio iskaza optuženika ustvari u suprotnosti s rezultatima vještačenja, stav je drugostupanjskog suda da takav žalbeni prigovor nije od utjecaja na pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja. Pored toga, iskaz svjedoka Marija Živića nema značaj kakav mu žalitelj pridaje, kraj objektivnih podataka dobivenih prometnim vještačenjem, zato što se njegov iskaz svodi na to da je primijetio oštećenicu koja se kretala u smjeru juga sa vrećicama u rukama za vrijeme dok je vozilo bilo zaustavljeno te je jednostavno skrenula ulijevo na kolnik. Procjenu okolnosti je li u opisanoj prometnoj situaciji i to prije poduzimanja vožnje unatrag, optuženik bio u mogućnosti i je li izvršio dužnu provjeru opasnosti za druge sudionike u prometu, sud ne temelji na subjektivnoj procjeni svjedoka, već na stručnim podacima vještačenja koje je provedeno na temelju egzaktnih matematičkih izračuna i prometno-tehničkih parametara.

13. Iako se optuženik nije žalio zbog odluke o kazni, žalio se zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, pa takva žalba u smislu članka 478. ZKP sadrži u sebi i žalbu zbog odluke o kazni.

14. Prema ocjeni drugostupanjskog suda, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio i vrednovao odlučne okolnosti za izbor vrste i mjere kazne kada je optuženiku s obzirom na propisani raspon kazne zatvora do tri godine izrekao uvjetnu osudu na način da je osuđen na kaznu zatvora u trajanju devet mjeseci koju nije nužno neposredno izvršiti, jer će se u konkretnoj situaciji upravo uvjetnom osudom uz prijetnju kaznom postići svrha kažnjavanja, pri čemu je rok provjeravanja dvije godine primjeren i dostatan za ispunjenje svoje svrhe.

14.1. Ovakva odluka o kazni polazeći od stupnja krivnje primjerena je utvrđenim olakotnim (neosuđivanost, osobne prilike i doprinos oštećenice koja je prelazila kolnik na mjestu koje nije predviđeno za prijelaz pješaka), te će u nedostatku otegotnih okolnosti, utjecati i prema ocjeni drugostupanjskog suda kako na optuženika, tako i na sve ostale građane da ubuduće ne čine kaznena djela, te ukazati da je kažnjavanje počinitelja pravedno, a činjenje kaznenih djela pogibeljno.

15. Budući da žalba optuženika nije osnovana, na temelju članka 482. ZKP odlučeno je kao u izreci.

Zagreb, 25. kolovoza 2026.

Predsjednica vijeća:

Gordana Mihela Grahovac

Broj zapisa: **9-3088c-21616**

Kontrolni broj: **0a3b1-d2f37-1b329**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.